

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Dumitru Harea, în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2013 în cauza penală în privința lui

*Nalbuș Veaceslav Nicolae, născut la 01 iunie 1974,
originar și domiciliat în r-nul Rezina, s. Pripiceni- Răzești;*

Datele referitoare la termenul de examinare al cauzei:

- 1. 07.02.2013–05.03.2013 (prima instanță)*
- 2. 21.03.2012 – 18.04.2013 (instanța de apel)*
- 3. 03.09.2013 – 06.11.2013 (recurs ordinar)*

Asupra admisibilității recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Rezina din 05 martie 2013, *Nalbuș Veaceslav* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 189 alin.(2) lit.d) și art. 287 alin.(3) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa, cu aplicarea prevederilor art. 364¹alin.(8) Cod de procedură penală:

- în baza art. 189 alin.(2) lit.d) Cod penal de 4 ani închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10 000 lei ;

- în baza art. 287 alin.(3) Cod penal de 3 ani închisoare.

În baza art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 4 ani 6 luni închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10 000 lei.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

În perioada termenului de probă, inculpatul a fost obligat:

- să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent;
- să nu frecventeze locuri publice și locuri de realizare a băuturilor alcoolice după orele 22-00.

1.1 Cauza a fost examinată în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

2. În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate la dosar, a constatat că Nalbuș Veaceslav, pe data de 16 decembrie 2012, în jurul orelor 20-30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără careva motive întemeiate, din intenții huliganice, a pătruns în gospodăria soților Saca Nikon și Saca Raisa, din s. Pripiceni-Răzești, r-nul Rezina unde, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, demonstrând un cuțit de bucătărie, îmbrâncind-o pe Saca Raisa, a înaintat neîntemeiat cerința de a-i fi restituit un oarecare telefon mobil pierdut anterior de acesta sau contravaloarea lui de 100 euro sau 200 dolari SUA. În cazul nesatisfacerii cerințelor, a amenințat stăpînii Saca Nikon și Saca Raisa cu răfuială fizică, cu aplicarea violenței asupra acestora și cu moartea.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

-*procurorul*, care a solicitat casarea acesteia din motivul blîndeții pedepsei stabilite inculpatului, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri conform căreia, lui Nalbuș Veceslav pe art.189 alin.(2) lit.d) Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă de 4 închisoare, cu aplicarea pedepsei complementare sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, ceea ce constituie 12 000 lei; pe art. 287 alin.(3) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare.

În baza art. 84 alin.(1) Cod penal, să-i fie numită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 600 unități convenționale, ceea ce constituie 12 000 lei.

În motivarea apelului, procurorul a menționat faptul că prima instanță a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei însă, nu a luat în considerație gravitatea infracțiunilor incriminate inculpatului și nu i-a stabilit acestuia o pedeapsă care ar duce la corectarea lui din motiv că el nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor săvîrșite care fac parte din categoria celor grave și nu s-a căit în cele comise;

- *inculpatul*, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor incriminate din motiv că sentința este ilegală și neîntemeiată, emisă cu încălcarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale sale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2013, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1 În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat faptul că prima instanță a cercetat în modul stabilit de lege probele prezentate, analizîndu-le în ansamblu și a adoptat o hotărîre corectă, întemeiată și legală prin care l-a recunoscut vinovat pe inculpat în comiterea infracțiunilor incriminate.

La determinarea tipului și măsurii de pedeapsă ce a fost numită inculpatului, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 75-77 Cod penal, adică de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvîrșite, de faptul că pentru prima dată a comis o infracțiune, are la întreținere doi copii minori, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, circumstanțe ce au convins instanța de judecată de-a aplica acestuia o pedeapsă cu închisoare și amendă iar prin aplicarea art. 90 Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

5. În recursul ordinar declarat de avocatul Dumitru Harea, în numele inculpatului, fiind invocate ca temeiuri de declarare a recursului art. 427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor incriminate din motiv că la faza urmăririi penale inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare, prin recunoașterea lui, la 09 ianuarie 2013, în calitate de bănuit în lipsa unui avocat, iar în instanțele de fond- principiul prezumției nevinovăției din motiv că instanțele de judecată, avînd o idee preconcepută că inculpatul este vinovat de comiterea infracțiunilor de șantaj și huliganism, nu au considerat necesar de a dovedi vinovăția acestuia, fiindu-le suficient faptul că inculpatul a recunoscut că la data de 16 decembrie 2012, în jurul orelor 20-30 a fost în ograda gospodăriei părților vătămate, astfel instanțele de judecată încriminîndu-i că el a comis faptele menționate.

Recurentul reiterează că în acțiunile inculpatului nu există componența de infracțiuni incriminate lui iar în prima instanță inculpatul nu a avut parte de asistență juridică corespunzătoare, avocatul ce îi apăra drepturile solicitînd, fără acordul acestuia, încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției.

Este invocat că instanțele de judecată au dat o apreciere incorectă probelor acumulate, declarațiile părților vătămate fiind o invenție a acestora, date cu scop de răzbunare.

La fel, este menționat că declarațiile martorului Luchian Petru date la urmărirea penală au fost falsificate, fapt confirmat de acesta prin cererea sa anexată la recursul avocatului.

6. Verificînd argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

În recursul ordinar declarat sunt invocate ca temeiuri pentru recurs- prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, conform cărora, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel iar conform pct.8) alin.(1) al aceluiași articol, în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii, însă recurentul, cu toate că a specificat, în opinia sa, care sunt erorile de drept comise de instanța de apel ce ar motiva casarea hotărîrii, însă aceste temeiuri nu sunt aplicabile în cauza dată.

Colegiul penal menționează că este justă concluzia instanțelor de fond privind recunoașterea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 189

alin.(2) lit.d) Cod penal- *șantajul, adică cererea de a transmite bunurile proprietarului săvârșită prin amenințare cu moartea* și art. 287 alin.(3) Cod penal- *huliganism agravat, acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică însoțite de aplicarea și amenințarea aplicării violenței asupra persoanei, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșite cu încercarea aplicării armei pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății* din motiv că conform materialelor cauzei, și anume a procesului- verbal al ședinței de judecată din 04 martie 2013 (f.d.77-78), însuși inculpatul, în ședința de judecată, pînă la începerea cercetării judecătorești, a înaintat o cerere privind examinarea cauzei penale în privința sa în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Astfel, instanța de recurs menționează că procedura simplificată a judecării cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală reprezintă o procedură abreviată ce poate fi aplicată doar dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile:- cererea inculpatului a intervenit pînă la începerea cercetării judecătorești în prima instanță; -inculpatul recunoaște total și necondiționat toate faptele reținute prin rechizitoriu și- probele administrate în faza de urmărire penală sunt suficiente și de natură să permită stabilirea unei pedepse.

Prin urmare, prin judecarea cauzei în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, ***inculpatul recunoaște încadrarea juridică a faptelor sale*** așa cum au fost reținute în rechizitoriu, această declarație a inculpatului fiind dublată de solicitarea acestuia de judecare a cauzei penale în privința sa în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, ***probe pe care le recunoaște și le însușește.***

În consecință, aplicarea procedurii simplificate este posibilă numai în cazul cînd din probele administrate în cadrul urmăririi penale rezultă că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

Conform materialelor cauzei, inculpatul, prin cererea sa din 04 martie 2013 (f.d.71), recunoscînd vina pe deplin, susținînd probele din rechizitoriu, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, fapt ce duce la respingerea argumentelor ulterioare ale avocatului Dumitru Harea privind nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate cît și încălcării de către instanțele de fond a principiului prezumției nevinovăției.

La fel, este eronat argumentul recurentului privind faptul că inculpatul, în prima instanță, nu a avut parte de asistență juridică calificată, avocatul acestuia solicitînd, fără acordul lui, încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției din motiv că aceste afirmații sunt declarative, fiind în contradicție cu procesul- verbal al ședinței de judecată și cererea inculpatului, conform căroră, anume inculpatul a solicitat examinarea cauzei penale în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, procedură diferită de acordul de recunoaștere a vinovăției.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului privind falsificarea declarațiilor martorului Luchian Petru date la urmărirea penală, fiindcă prin cererea inculpatului de-a

examina cauza penală în privința sa conform art. 364¹ Cod de procedură penală, acesta, prin propria declarație, care reprezintă un act substanțial, de fond, și-a manifestat voința clar, prin referire la faptele reținute prin rechizitoriu și asupra cunoașterii și însușirii probelor administrate în cursul urmăririi penale, renunțând la administrarea altor probe, în cazul dat, acesta recunoscând ca probă legală și declarațiile martorului menționat mai sus.

Cît privește argumentul recurentului, privind încălcarea dreptului la apărare a lui *Nalbuș Veaceslav* la faza urmăririi penale, prin recunoașterea lui, la 09 ianuarie 2013, în calitate de bănuț în lipsa unui avocat, acesta la fel este fără suport legal din motiv că conform materialelor cauzei (f.d. 25), a fost solicitată asistență juridică garantată de stat pentru audierea bănuțului la 09 ianuarie 2013, aceasta fiind acordată de avocatul Caciarin Ruslan, fapt confirmat prin mandatul său(f.d.26) și semnătura lui din procesele- verbale de audiere a bănuțului și cel de comunicare a drepturilor și obligațiilor bănuțului, acțiuni procesuale efectuate la aceeași dată cu semnarea ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț(f.d.24).

Prin urmare, Colegiul penal concluzionează că nu există careva temeiuri legale pentru reținerea recursului avocatului Dumitru Harea din motivele invocate mai sus și acesta urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dumitru Harea, în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2013 în cauza penală în privința lui *Nalbuș Veaceslav Nicolae*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 noiembrie 2013.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti